

de antinomianische leer door haar ter voor-
deur is uitgezet, maar dat zij die door de achter-
deur weder heeft binnengelaten.

De Sacramenten vergelijkt deze dame met
de koperen slang, welke Hiskia vertrad opdat
de kinderen Israels er niet langer goddelijke
eer aan zouden bewijzen. »Nehustan» of koper-
werk noemt zij ze en zegt dan: »Wanneer vor-
men, hoe schoon zij op zichzelve zijn mogen
en al hebben zij uit God hun oorsprong, ver-
heven en vergroot worden, dan worden zij »ko-
perwerk» in plaats van een stuk brood of een
beker water. Ik ben overtuigd, dat, wanneer
Paulus hier was en de doodelijke werkingen
zag, welke uit de afgodische beschouwing van
de beide zoogenaamde Sacramenten voortge-
vloerd zijn, hij daarvan zeggen zou wat ik
zeg: Zij zijn »koperwerk.» Want zelfs wanneer
Christus gewild heeft, dat de Sacramenten
zouden blijven bediend worden (waartegen zeer
sterke gronden spreken), dan zijn de daaraan
thans verbonden misbruiken zóo vreeslijk,
dat Paulus zeggen zou: »De Doop is niets en
het Avondmaal is niets zonder de vervulling
van de wet Gods.»

Voor Gereformeerden schrijvende, achten
wij het niet noodig op deze uitingen van me-
vrouw Booth in te gaan; slechts deelen wij het
bovenstaande mede om te doen zien, hoever
men in het heilsgeheim gekomen is in het ver-
werpen van Gods Woord.

Dat mevrouw Booth hare pijlen scherp richt
tegen de koude, stijve en mechanische gods-
dienstvormen der Episcopale kerk, is te begrip-
pen. Doch hij, die eenmaal »het exerceren»
van het heilsgeheim bijgewoond heeft, zal heb-
ben opgemerkt, dat ook daar alles zóo mecha-
nisch mogelijk toegaat, al heeft men geen ge-
schreven liturgie. De liederen hebben een half
dozijn zinsneden, die ieder gemakkelijk van
buiten leeren en opzeggen kan; deze worden
door ieder van de soldaten tot in het onein-
dige herhaald, onderbroken door het geroep
van het in »geestvervoering» gebrachte pu-
blik, hetwelk steeds hetzelfde is.

Uit het boek van mevrouw Booth kunnen
we zien, dat, als de lijnen, door den generaal ge-
trokken, toen hij in een boekje de leer van
het heilsgeheim uiteenzette, verder worden door-
getrokken, die uitloopen op de verachting van
Gods Woord en de Sacramenten.

WINCKEL.

Door Kinderen.

PAASCHEEST.

Weder vieren we het feest van de Opstan-
ding onzes Heeren, van zijn verrijzenis uit de
dooden, waardoor het duidelijk en krachtig is
gebleken, dat Hij is de Zoon van God, met
macht bekleed, die den dood heeft overwon-
nen en teniet gedaan.

Dat zegt ons het Paascheest, het feest der
Opstanding, dat is, van zulk een heerlijk gebeur-
tenis, dat ook elke eerste dag der week er ons
aan herinnert. Want was die Opstanding niet
geschiedt, dan, zegt de apostel Paulus, was de
prediking ijdel en het geloof vergeefs. Dan
waren we allen hopeloos verloren.

't Zijn dan ook alleen de Christenen, die zulk
een feest kennen. De heidenen weten er niet
van, en de wijsheid van alle menschen heeft
nooit van een opstanding der dooden gespro-
ken. Ook kunnen we die in de natuur niet
vinden. Wel is de natuur vol schoone beelden
en getuigenissen daarvan, maar die verstaan
we toch alleen eerst als de rechte uitlegger
komt. Dat is de Heere Jezus Christus, die zegt:
»Ik leef en Ik ben dood geweest en zie Ik ben
levend in alle eeuwigheid. Ik heb de stemmen
der hel (d. i. hier van het graf) en des doods.»

Wie dat zeggen kan is meer dan een mensch,
en 't is dan ook God de Heere alleen, die ons
deze heugelijke dingen laat verkondigen, dat
de dood is overwonnen en het leven en de
onverderfelijkheid zijn aan het licht gebracht door
Zijn Zoon, Jezus Christus, dien wij prijzen op
het feest der verrijzenis.

Paaschen noemen wij dit feest, en dat is de
oude schoone naam. De Engelschen en Duit-
schers vieren ook het feest wel, maar het draagt
bij hen een naam, die afkomstig is uit de tijden
der oude afgoderij. »Paaschen» herinnert ons
aan Israël, aan het lam, welks bloed aan de
deurposten werd gestreken, opdat de verderf-
engel mocht voorbijgaan. Dat laatste beteekent
het woord »Pascha».

En daarmee, vrienden, wordt u een vraag
gedaan, die zij bij al de vreugd, welke de Paasch-
dagen u kunnen brengen, niet moet vergeten.
Ook u bedreigt de verderfengel, dien ge niet
ontkomen kunt, al waart ge zóo rijk en mach-
tig als de zoon van den Pharaon van Egypte.
De doodsengel ging hem niet voorbij. Doch
wij weten, dat is raad en uitkomst tegen den
dood, den eeuwig dood, die allen wacht
welke het Evangelie ongehoord zijn. Het
bloed van het Lam, dat geslacht is voor de
zonden, brengt ons redding en verlossing. Over
hen, die door dat bloed bevestigd zijn, heeft
de dood geen macht. Want dat Lam, de Heer
Jezus Christus, heeft zelf den dood overwon-
nen, en allen, die zijn bloed verlost heeft, deel-
en in die overwinning. Hij is opgestaan en
zij weten, dat in dien Heer hun sterfelijke
lichamen eens levend zullen gemaakt worden,
dat zij kinderen der opstanding zijn.

Dat te weten is recht Paascheest vieren.
Daarom, bedenkt wel, de dood en het verderf
bedreigen ook u, maar de Heere Jezus is ook
machtig en gewillig om u te behouden. Jong
of oud, we hebben Hem noodig om ge-
borgten te zijn, tegen den dag dat het kwaad
komt en de dood dreigt. Maar ook, als we
tot Hem komen dan zal Hij ons niet uitwer-
pen en we zullen ons verblijden op den dag
die ons toeroept: De Heer is waarlijk opge-
staan! Omdat we weten, dat die in Hem ge-
looven, met Hem zullen leven in alle eeu-
wigheid.

Het Paascheest komt telkens weer. Daarmee
blijkt, dat het voorbijgaand is als alles op
aarde. Maar die waardig zullen geacht worden
op te staan in heerlijkheid, gelijk de Heere
Christus is verreesen, dien wacht een nieuw en
eewig en heerlijk leven, een Paascheest dat
nooit een einde nemen zal.

JAGER EN WILD.

II.

Het geluid van het flet is een zacht knor-
ren dat bij pijn in een raauw schreeuwen over-
gaat. Het laat zich echter zelden hooren. In
den regel ligt het stil ineengetrokken in zijn nest,
en wordt eerst vrolijk en levendig, wanneer het
zijn moordlust bot kan vinden. In den winter
moet het voor de vorst zorgvuldig beschermd
worden.

Hoewel getemd, ontvlucht het toch gaarne

zijn gevangenschap, en betreft dan in het hout
een konijnenleger, om van daar uit op eigen
gelegenheid te jagen. Het strenge jaarge-
tijde brengt hem echter in den regel den dood.
Het wijfje krijgt meestal tweemaal 's jaars 5-8
jongen, die eerst in de derde of vierde week
kunnen zien. In Engeland wordt het flet ook
afgericht tot verdelging der ratten.

Bij de konijnenacht, die veelal het best van het
midden van October tot het einde van Februari
wordt gehouden, neemt men vroeg in den mor-
gen eenige fretjes in een korf of kaste mede,
dat met moss wordt bedekt. Beviden zich
konijnen in het kreupelhout, zoo worden die
naar het nest gedreven, waarna voor den uit-
gang van elk hok, een zakvormig net, een
konijnval, gespannen wordt, dat om een hout-
ten ring wordt gebonden. Een der fretjes wordt
in een nog opengeblaten ingang gedreven en
deze dan gelijktijdig gesloten.

Zoodra de konijnen den ingesloten vijand mer-
ken snellen zij naar buiten in den zak, en worden
daarin doodgeslagen. Zijn er veel konijnen in
het hol en de gangen eenigszins wijd, dan rennen
veel der eerste in hun angst het flet zóo snel voor-
bij, dat het dikwijls den tijd niet heeft om hen te
vatten. Verschijnt het fretje weder aan den in-
gang van het hol, zoo wordt het spoedig in
den korf geplaatst, daar het, zoo het voor een
tweede maal in het hol gaat, zich daarrustig
nederlegt en uren op zich laat wachten. Vooral
wanneer het een konijntje had opgevreten.

Om dit laatste te voorkomen, legt men het een
kleinen muilkorf aan of vijft tot de snijtdanden af.
Nu wij den jagers zoodanig opmerkzaamheid
hebben geschonken, is het niet dan billijk, dat
wij op de arme gejaagden ook eens letten.

Het wilde konijn, dat op de hierboven ge-
noemde wijze door het flet wordt overvallen, is
kleiner en slanker dan de haas, tot wiens familie
het behoort, heeft een korter kop, korter
ooren en korter achterpooten. Zijn vacht is
geelgrijs, van boven in het roestbruine overgaande,
aan den buik en de binnensijde witachtig. Het
ruim twee en een half duim lange staartje is
van boven zwart en van onderen wit.

Zijn oorspronkelijk vaderland is zuidelijk
Europa, misschien wel Spanje.

Sommigen zoeken echter het vaderland van
't konijn op de eilandengroep der Cycladen in
den Archipel. De gespleten rotsen dezer
eilanden herbergen werkelijk een ongelooft
menigte dezer dieren, waarbij men de ver-
rassende ontdekking doet, dat op zulke konijn-
eilanden geen hazen voorkomen, terwijl op
andere nabijgelegen eilanden in de Aegeische
zee, die even rotsachtig zijn, slechts hazen leven,
zonder dat er een konijntje gevonden werd.

Soms ook, zoals op het eiland Andros, is de
Noordzijde uitsluitend door hazen en de zuid-
zijde uitsluitend door konijnen bevolkt.

In de landen aan de Middellandsche zee
komt het altijd nog het menigvuldigst voor.
Toch zijn de konijnen ook in Midden-Europa
in Nederland en in Engeland en Schotland
talrijk verbreid. Evenals in zijn vorm, on-
derscheidt het konijn zich ook in zijn voor-
komen en zijn levenswijze van den haas.
Het is vlugger, voorzichtiger en behendiger,
zoodat het zich op de velden nauwelijks ver-
rassen laat, en bij gevaar in het kreupelhout of
in een hol of rotspleet altijd een schuilplaats
weet te vinden. Daarbij verstaat het meesterlijk
de kunst om zisprongen te maken, en slechts
een goed afgelezen hond gelukt het een enkel
te vangen. Zijn oog is minder scherp, doch
daarentegen is zijn gehoor zooveel te scherper,
zoodat het krassen van een schoepschop in het
zand hem den jager verradt. Ook loopt het
goed. Met zijn gelijken leeft het op vertrou-
lijke voet en de verhouding tusschen het man-
netje en het wijfje is bij hen veel inniger en
trouwer dan bij den haas.

(Slet volgt.)

HOOGENBURG.

Ingezonden Stukken.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Hoogachtbare redacteur!

Vriendelijk verzocht de ondergeteekende voor
het onderstaande opname in uw zeer gewaar-
deerd weekblad *De Heraut*, UED bij voorbaat
dankzeggende voor de verleende ruimte.

Hoewel de spreuk onzer vaderen: »Spreeken
is zilver, maar zwijgen is goud», in zeer veel
opzichten blijkt waar te zijn, zoo achtte de
ondergeteekende het toch raadzaam een enkel
woord van toelichting in te zenden naar aan-
leiding van een advertentie, voorkomende in
De Standaard van 16 en 17 Maart jl. Daarin
toch wordt een oproeping gedaan namens den
kerkeraad (?) der Ned. Herv. kerk alhier, on-
derteekend door Ds W. H. Dekking, waarin
twee evangelisten worden gevraagd, en de so-
licitanten verzocht worden zóo spoedig mogelijk
hunne brieven in te zenden.

Wil nu die kerkeraad in het belang en tot
welzijn der gemeente twee evangelist-godsdienst-
onderwijzers aanstellen? Wel neen! Want reeds
sedert 19 jaren bestaan alhier drie evangelis-
tiegebouwen met even zooveel evangelisten.
Zijn er dan overleden? Of wel, vertrekken ook
twee hunner naar andere gemeenten? Ook
niet! Maar twee hunner bevestigden van harte
instemming met de reformatie der kerken. En
als gevolg daarvan zochten zij de noodzaak-
lijkheid der reformatie aan de gemeenten dui-
delijk te maken.

Dat nu deden zij met voorkennis en goed-
keuring van kerkeraad en predikant, die dan
ook moedeij anders konden handelen, aange-
zien de predikant zelf, met goedvinden des
kerkeraads, in 1887 naar het Geref. Kerkelijk
Congres is geweest. Nu zou men kunnen en
mogen verwachten, dat zulk een predikant en
kerkeraad al lang met ongeduldige banden
gebroken hadden! Dat is echter niet zoo. Be-
dreigingen van heeren kerkvoogden, vrees voor
moete, en zucht naar zelfbehoud, om niet meer
te noemen, wat nog minder edel is, deden den
predikant en kerkeraadsleden (hoewel deze laatste
geheel automatisch) besluiten, die beide evan-
gelist-godsdienstonderwijzers te ontslaan, en dat
zonder ook maar een enkele maal hen ter ver-
antwoording te hebben geroepen.

Alzoo zijn, naar de meening van meerge-
noemden kerkeraad, de heer H. Hissink, di-
18 jaren alhier heeft gearbeid, en de onder-
geteekende tegen 1 Mei a.s. ontslagen. Maar
mijns inziens mist dat ontslag alle geldigheid;
want krachtens het ambt der geloovigen was
er een kerkeraad gekozen, die de gemeente
zoo leiden naar Gods Woord. En sedert die
bevestigd is, zijn de evangelisten niet meer
onder de macht van den zich noemenden
kerkeraad der Ned. Herv. kerk. En zoo zijn
die beide plaatsen niet vacant en mist de be-
wuste advertentie alle betekenis.

Ieder der belanghebbenden zij dan ook bij
denen gewaarschuwd; want die advertentie is
niet geplaatst door den kerkeraad der Ned.

Herv. (Geref.) kerk, maar wel door den ker-
keraad der synodale genootschapskerk.

JOHS. VAN MAANEN.
Haarlemmermeer, Maart 1888.

Gereformeerde Gezindheid.

Doleerende Kerken.

ZESTAL: Steenwijk, Formis te Barendrecht, Drost
te Lemmer, Grijshoorn te Barendrecht, Larissa te Balk,
Van Schelven te Oude- en Nieuwe Watering en Wes-
terbeek van Eerten te Mijdracht. — Haarlem, P.
Eringa te Bredaard en Janum, G. H. van Kastede
te Kollum, W. Ringnald te Harmelen, B. van Schelven
te Amsterdam, C. Yarnoldes te Waspik en J. J. Wes-
terbeek van Eerten te Mijdracht.

BEHROEPEN: Winsum en Baard, K. Fennholt te
Zwardius. — Barneveld, D. J. van Brummelen, pred-
der Chr. Geref. kerk te Dordrecht. — Groningen, D.
Klinkert, pred. der Chr. Geref. kerk te Rotterdam.
Mekkel, L. Wagenaar te Heeg.

AANGENOMEN: Kampen, L. van der Spoel te
Rijssen.

Christelijke Gereformeerde Kerk.

BEHROEPEN: Bierum (cl. Appingadam), A. Voogel te
Zall en Voocat (cl. Zwolle).
BEDANKT: Baarn, K. van Goor te Almkraan den
Nieuwendijk. — Katendrecht, G. de Brual te Din-
toord.

Synodale Genootschapskerk.

ZESTAL: Arnhem, Beunmelamp te Amsterdam,
Doornbos te Oosterbeem, Herkens te Dordrecht,
Hoogenhuijze te Dordrecht, Hattink te Apeldoorn en
de Vlieger te Westerbij.

TOEGEDRAGEN VAN BEHOEF: Langeweg, H. W.
Brandt te Zeilzece. — Dintje, J. G. van Walsen te
Zochmond. — Hall (cl. Arnhem), H. M. van Nee,
candidaat te Driebergen. — Vuyvel (cl. Groningen),
H. J. Hulscher te Roswijk (cl. Gouda).

AANGENOMEN: TOEGEDRAGEN VAN BEHOEF: Gendring-
en, B. de Plaque te Resen en Doornik (cl. Nij-
megen).

BEDANKT VOOR TOEGEDRAGEN VAN BEHOEF: Gulpen,
P. A. Hugo van Rossum te Beek.

BEHROEPEN: Oudekerk aan den IJssel, Chr. Yarnol-
des te Waspik. — Kortenhoef, P. H. Versteeg te
St. Pancras. — Berg Ambacht, J. van der Meulen te
Veenste. — Oldehoeve, R. Kijstra te Wier. — Zan-
devoerde, W. G. Suivenga te Lemmer. — Giesse-
Nieuwekerk, P. Eijerlinga te Rabbinenbroek. — Wei-
sum, E. Janen te Heemse c. s. — Nieuwerlief, W.
van Asch te Eeten c. s. — Haarlem, E. A. G. van
Hoogenhuijze te Goudrecht. — Sloten (N.H.), J. H.
Wemick te Benschop (cl. Utrecht). — Gulpen, A.
van Rossum, te Beek. — Beusichem, J. H. Bloemers
te Hummel. — Zwartevaai, J. H. van den Broek te
Oosdoorn. — Eiland Marken, A. H. de Klerck te
Ridderkerk. — Elmorra en Allingswier, P. Eringa te
Bardard c. s. — Rotterdam, J. Riems te Middel-
burg en A. H. Roope te Woudsch.

AANGENOMEN: 's-Hertogenbosch, A. van der Flier te
Linden (Geld.). — Loeven, J. W. van Lempe, cand-
te 's-Graveland. — Driebergen, G. B. Boomer te Lin-
schoten. — Middelburg, P. J. Roscam Abbing te Sil-
valde. — Gonda, L. ten Bosch te Oegstgeest.

BEDANKT: Aagtekerke, P. F. van den Nieuwenhui-
zen te 's-Graveland. — Loon op Land (cl. Heusden).
E. A. Lazonder te Oostervolde. — Oudekerk aan
den IJssel, M. Beverveld te Sleert. — Oldemark, C. Veen
te Stedum. — Ter Aar en Hinderloopen, J. W. van
Lempe, cand. te 's-Graveland. — St. Annaland, J. W. F.
Gobius du Sart te Nieuw en St. Joodland. — Zullen,
N. Warmult te Seebierum.

Geabonneerden op *DE HERAUT*
wordt beleefdelijk verzocht, de abonne-
mentsgelden over h. t. afgelopen
kwartaal, ten bedrage van f 1.20,
per postwissel over t. maken.

Op ontvangst van den postwissel
wordt den afzender daarvan bericht
gezonden.

J. A. WORMSER,
Directeur-uitgever.
Amsterdam, Maart 1888.

Advertentien.

Heden leed de Zondagschoolvereeni-
giging te Barneveld »De Heere Jezus Christus»,
een gevoelig verlies, door het ontslapen
van LAMMERT PATER, sedert vele jaren
niet zonder zegen werkzaam aan genoemde
vereeniging.

Zijn leven was Christus, zijn sterven
gewin.
Barneveld, 19 Maart 1888. (116)

Nog treurende over het gemis van mijn
geliefden man, moeij heden, na een lang-
durig en geduldig lijden, mijn PIETER,
juist 10 jaren oud, verliezen.

Hij, die machtig is mijn pand, bij Hem
weggelegd, te bewaren tot den dag van
Jezus Christus, trouste mijn diep gewond
moederhart. Jesaja 62 vers 19.

Mede uit naam mijner kinderen,
Wed. J. DOETS—DE BRUIS.
Vreeland, 28 Maart 1888. (115)

Paaschgeschenk.

Het Bijbelsch Woordenboek,
voor het Christelijk volk, van H. ZELLER,
beaardigd door

J. A. Schuurman Johz, en J. P. G. Westhoff
2 deelen, bevattende samen pl. m. 1200
pagina's druks.

Deze uitstekende handleiding bij het lezen
en onderzoeken der Heilige Schrift, die vroeger
f 12.— kostte, is thans voor f 9.00 te verkrijgen
bij alle boekhandelaars en bij de uitgever
MEYING & VISSER.

Wagenstraat 27, Den Haag.
N.B. Na ontvangst van postwissel ad f 9.00,
wordt het boekwerk franco toegezonden door
het geheele rijk.

Bij J. A. WORMSER te Amsterdam verscheen:
VALSCHE GEMOEDELIJKHEID.

Een woord naar aanleiding van het hierder-
schrijven van den kerkeraad der Ned. Herv.
Gemeente te Gendringen c. s., door

O. W. J. VAN LUMMEL,
Predikant te Waarder.
Prijis f 0.25.

Uitgave van HOVEKER & ZOON te Am-
sterdam.

HET BOEK RUTH
in Bijbellezingen voor het volk,
door

Dr. Ph. S. VAN RONKEL.
In fraaijen stempelband f 4.60; ingenaaid f 3.90.

Bij R. BOERMA, boekhandelaar, Groot-
Appelstraat, Groningen, is verkrijgbaar:

Mattheus Nede. De Bijna-Christen ontdekt
of de valsche belijder beproefd en verworpen.

Zijnde een inhoud van zeven predikatiën,
het eerst gepredikt in de Sepulchris, binnen
Londen. Uit het Engelsch vertaald; met
voorwoord van A. P. A. DU CLOUX, met
een korten inhoud van het geheele werk.
Gedrukt naar de oude uitgaaf van 1661, in
couranten druk. Prijs 40 cent, franco per post
45 cent, tegen toezending van postwissel.

Mede verkrijgbaar: A. P. A. DU CLOUX,
12 Lijdensstoffen, 1 gulden; 12 Feestsstoffen,
1 gulden. Tegen toezending van postwissel
franco thuis.

71 Amerikaansche Orgels

van
SMITH en WORCESTER
zijn wederom ontvangen, waarop bij-
zonder de aandacht wordt g. vestigd.
Vraag de nieuwe catalogi
Hoofd-agentuur. — Amsterdam,
MAR. BREEBAART.

Vrije Universiteit.

»Die Hem dienden van
hare goederen.»
Luk. 8: 36.

Der vrouwen plaats in betrekking tot des
Heeren koninkrijk, en dus ook in betrekking
tot de kerk, is naar zijne ordonnantiën een
andere dan die der mannen.

Zij worden niet, of althans zeer zelden, ge-
roepen om voorop te gaan; veelmeer wordt aan
de vrouw gezegd, dat zij »in stilheid» zal zijn.

Toch beslaat ook zij een zeer belangrijke
plaats en haar invloed en werkzaamheden zijn
dikwijls van onberekenbaar nut, en vaak veel
lievelijker en liefderijker dan die der mannen.

In stilheid en liefde den Heere te dienen,
is bijzonder haar eeretaak, en zij kweest zich
hiervan dan ook door alle eeuwen heen.

Bij den bouw des tabernakels (Exodus 35
en 36) zijn de wijze mannen bezig met alles
wat de vrouwen niet konden doen; maar de
wijze en gewillig gemaakte vrouwen spinnen
de hemelsblauwe zijde en het purper, het schar-
laken en het fijn linnen en geitenhaar, en
bovendien brachten zij gouden haken en rin-
gen en spanselen en vaten tot het werk des
heiligdoms. En toen de Heere Jezus op aarde
was, »dienden zij Hem van hare goederen.»

Toch zijn er nog altijd vrouwen, bij wie de
vrees des Heeren is, die zich harer roeping
in deren nog niet genoeg bewust zijn, misschien
ook mede door de schuld der mannen, die
verzuimen haar hiernaar te herinneren.

Uitgaven van J. A. WORMSER, te Amsterdam.

Werken van Dr. A. KUYPER.

Uit het Woord: Tweede Serie. Deel I. *Wat de genade particular is.* Deel II. *De leer
der verboden.* Deel III. *De practijk der Godsaligheid.* Prijs per deel in stempelband
f 3.90; ingenaaid f 3.40.

Honig uit den Rotsteen. Deel II. Prijs in stempelband f 3.40; ingenaaid f 2.90.

De Drie Formulieren van Eenigheid, voor kerkelijk gebruik uitgegeven,
door Dr. A. KUYPER. Vijfde vijftiende. Benevens het Kort begrip der Christelijke
religie. Uitgegeven door de predikanten C. A. RENIER en B. VAN SCHILVEN. Prijs in
carton met linnen rug f 0.40; 25 Ex. f 9.50; 50 Ex. f 18.

Ons Program. Tweede druk. Prijs in stempelband f 4.50; ingenaaid f 3.60. Nog
enkele Ex. eerste druk voorhanden h. f 20.

Tractaat van de Reformatie der Kerken, aan de zonen der Reformatie
hier te lande op Luthers vierde eeuwfeest aangeboden. Prijs f 2.50.

Tweeërlei Verdrand. Ter inleiding van de Zevende Jaarvergadering der Vrije
Universiteit. Prijs f 0.50.

Sion door recht verlost. Tijdschrift. Prijs f 0.50.

De Twaalf Patriarchen Prijs in stempelband f 1; ingenaaid f 0.75.

De Vleeschwording des Woords. Prijs in stempelband f 2.40; ingenaaid f 1.90.

Dienstneming voor Oost-Indië.

Nederlanders ontvangen bij het aangaan van een
militaire dienstverbintenis van ZES jaar een vandgeld van
Drie Honderd Gulden.

Aanbrengpremie TIEN GULDEN.

MILICIENS in werkelijken dienst of met groot ver-
lof kunnen voor den tijd van TWEE jaar gedetacheerd
worden naar OOST-INDIË; premie

Twee Honderd Gulden,

Aanbrengpremie TIEN GULDEN,
bijkaldien de Milicien met groot verlof afwezig was van
zijn korps.

Het Departement van Koloniën en alle Burgemees-
ters geven GRATIS inlichtingen.

Heden verscheen bij J. A. WORMSER, te Amsterdam:

DE PAASCHMORGEN

(MET GOEDE VRIJDAG)

DOOR
Dr. A. KUYPER.
Prijis f 1.20.

Dit werk is het TWEEDE DEEL van:

Dagen van Goede Boodschap.

Vier deelen: »IN DEN KERSTNACHT», »DE PAASCHMORGEN»,
»PINKSTEREN», »OUD- en NIEUWJAAR».

Prijis f 3.60 de vier deelen.

Deel I verscheen einde 1887, deelen III en IV volgen D. V. in
den loop dezes jaars.

GEDRUKT TER KON. NEDERL. STOOMDRUKKERIJ, WARINGERSTRAAT 106, AMSTERDAM.

Dir bla-
Bijlage
van die
aan de
Luzende
kunnen v

De
ZEST

In on-
volgt op
Pilatus,
bele belij-
ter helle
dage wed

Tusschu
plaatst al-
denis no-
2^e de n-
geen twij-
Apostolis
verkeerde
nederdali-
nadat Jes-
volgorde.

Maar juic
Catechism
tijdsreken-
ven; na
nederdali-
daarna te
lijden en
eest in
derdading
dat naar
vóór het

Ware i-
voor ons
zou er v-
sprake ku-
oordeeld
lijken, ma-
dood, zo-
ook deze
gedragen

En dit
dood, di-
blijken z-
ter helle

Thans
komen, n-
men: t. w
tijdelijke

Wat d-
woord va-
daardoor-
stand. De

waarnaar
dan ook
ven wien
verklaren